

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 55/14
V Lucemburku dne 9. dubna 2014

Rozsudek ve věci C-616/11
T-Mobile Austria GmbH v. Verein für Konsumenteninformation

Příjemcům plateb lze zakázat požadovat od plátců poplatky bez ohledu na zvolený platební prostředek

Tento zákaz lze uplatnit i na mobilní operátory

Společnost T-Mobile Austria, která je poskytovatelem mobilních telefonních služeb v Rakousku, stanovila ve svých všeobecných podmínkách¹ účtování poplatku za zpracování pro případ, že její zákazníci zaplatí fakturu peněžním převodem prostřednictvím internetu nebo s využitím papírového formuláře. Spotřebitelům, kteří si objednali tarif „Call Europe“ a zvolili si tyto způsoby platby, byly účtovány měsíční dodatečné poplatky ve výši 3 eur². Rakouské sdružení spotřebitelů Verein für Konsumenteninformation považuje tuto praxi za neslučitelnou s rakouským zákonem o platebních službách. Tento zákon totiž zakazuje příjemcům plateb požadovat poplatky bez ohledu na zvolený platební prostředek. Společnost T-Mobile Austria má naopak za to, že se na ni tento rakouský zákon ani unijní směrnice, kterou tento zákon provádí (směrnice o platebních službách³), nepoužijí, neboť není poskytovatelem platebních služeb, ale mobilním operátorem. Kromě toho společnost T-Mobile Austria tvrdí, že rakouský zákonodárce v rozporu se směrnicí neospravedlnil důvody dotčeného zákazu a že formulář platebního příkazu není platebním prostředkem ve smyslu směrnice.

Na návrh sdružení spotřebitelů bylo společnosti T-Mobile rakouskými soudy prvního a druhého stupně zakázáno uvádět sporné ustanovení v nových smlouvách a uplatňovat jej v rámci stávajících smluv. Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud, Rakousko), který rozhodoval v posledním stupni, požádal v této souvislosti Soudní dvůr o výklad směrnice.

Ve svém dnešním rozsudku Soudní dvůr uvádí, že směrnice výslovně přiznává členským státům pravomoc zakázat nebo omezit právo příjemce požadovat od plátce poplatky za použití daného platebního prostředku s přihlédnutím k nutnosti povzbuzovat hospodářskou soutěž a podporovat používání účinných platebních prostředků. Tato pravomoc se uplatní na použití platebních prostředků v rámci smluvního vztahu mezi mobilním operátorem (příjemcem platby) a jeho zákazníkem (plátcem). Soudní dvůr má totiž za to, že taková pravomoc se týká vztahu mezi „příjemcem“ a „plátcem“ a že mobilní operátor a jeho zákazník mohou být kvalifikováni jako „příjemce“ a „plátce“, pokud přijímají nebo provádějí platby.

Kromě toho má Soudní dvůr za to, že pravomoc členských států se neomezuje na zákaz požadovat poplatek za použití daného platebního prostředku. Naopak, **umožňuje členským státům rovněž stanovit vůči příjemcům obecný zákaz požadovat od plátce poplatek bez ohledu na zvolený platební prostředek, pokud vnitrostátní právní úprava jako celek přihlíží k nutnosti povzbuzovat hospodářskou soutěž a podporovat používání účinných platebních prostředků. Členské státy nicméně disponují při výkonu pravomoci, která jim byla svěřena, širokým prostorem pro uvážení. Posoudit, zda rakouská právní úprava splňuje tuto podmínku, tedy přísluší Oberster Gerichtshof.**

¹ Ve znění platném v listopadu 2009.

² Tak tomu naopak není v případě předplatitelů, kteří se rozhodli pro přímé inkaso nebo platbu kreditní kartou.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, s. 1).

Soudní dvůr kromě toho upřesňuje, že jak postup zadání platebního příkazu prostřednictvím papírových formulářů, tak i elektronické zadání platebního příkazu představují platební prostředky ve smyslu směrnice. Pokud jde o výklad pojmu „platební prostředky“, Soudní dvůr uvádí, že existují rozdíly mezi různými jazykovými verzemi této směrnice. S ohledem na existenci nepersonalizovaných platebních prostředků Soudní dvůr konstatuje, že pojem „platební prostředek“ ve smyslu směrnice může zahrnovat soubor nepersonalizovaných postupů dohodnutých mezi uživatelem a poskytovatelem platebních služeb a používaný uživatelem při provádění platebních příkazů.

Společnost T-Mobile navrhovala omezit časové účinky rozsudku⁴. Soudní dvůr může takové omezení provést pouze výjimečně. K tomu je zejména třeba, aby byli jednotlivci a vnitrostátní orgány vedeny k chování, které nebylo v souladu s unijním právem, z důvodu objektivní a závažné nejistoty týkající se smyslu ustanovení unijního práva. Soudní dvůr má za to, že tato podmínka není v projednávaném případě splněna, jelikož rakouský zákon o platebních službách správně provedl relevantní ustanovení směrnice. Kromě toho konstatuje, že společnost T-Mobile před Soudním dvorem neprokázala existenci rizika závažných hospodářských dopadů. Soudní dvůr proto odmítl omezit časové účinky rozsudku.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balász Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

⁴ Podle ustálené judikatury výklad ustanovení unijního práva, který provede Soudní dvůr v rámci řízení o předběžné otázce, objasňuje a upřesňuje význam a dosah tohoto ustanovení tak, jak musí být nebo mělo být chápáno a používáno od okamžiku jeho vstupu v platnost. Z toho vyplývá, že pravidlo takto vykládané může a musí být uplatňováno soudem na právní vztahy vzniklé a založené před vydáním rozsudku rozhodujícího o žádosti o výklad, pokud jsou splněny podmínky umožňující předložit příslušným soudům spor ohledně použití uvedeného pravidla.